Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0086

Többoldalú tárgyalások a WTO 2026. március 26–29. között Yaoundéban tartandó 14. miniszteri konferenciájára készülve

Az Európai Parlament 2026. március 12-i állásfoglalása a WTO 2026. március 26–29. között Yaoundéban megrendezésre kerülő 14. miniszteri konferenciáját előkészítő többoldalú tárgyalásokról (2025/2875(RSP))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-i Marrákesi Egyezményre,

– tekintettel a WTO dohai miniszteri konferenciáján 2001. november 14-én elfogadott miniszteri nyilatkozatra,

– tekintettel a WTO-ról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a WTO Abu-Dzabiban tartandó 13. miniszteri konferenciáját előkészítő többoldalú tárgyalásokról szóló, 2024. február 8-i állásfoglalására[1], a WTO 12., genfi miniszteri konferenciáját előkészítő többoldalú tárgyalásokról szóló, 2021. november 25-i állásfoglalására[2], valamint a „WTO: a következő lépések” című, 2018. november 29-i[3] és a WTO Fellebbezési Testületének válságáról szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására[4],

– tekintettel a WTO-ról szóló parlamenti konferencia 2024. február 25-én Abu-Dzabiban, 2018. december 7-én Genfben, valamint 2017. december 10-én Buenos Airesben tartott éves ülésein konszenzussal elfogadott záródokumentumokra,

– tekintettel a WTO 2024 februárjában Abu-Dzabiban tartott 13. miniszteri konferenciájának (M13) eredményeire, amelyek magukban foglalták az Abu-Dzabi miniszteri nyilatkozat elfogadását, amely

---

1 HL C, C/2024/6342, 2024.11.7., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6342/oj.
2 HL C 224., 2022.6.8., 89. o.
3 HL C 363., 2020.10.28., 113. o.
4 HL C 232., 2021.6.16., 62. o.

összekapcsolja a kereskedelmet az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendjével, valamint a Comore-szigetek és Kelet-Timor WTO-hoz való csatlakozását, ugyanakkor nem foglaltak magukban az olyan kulcsfontosságú területekre vonatkozó megállapodásokat, mint a halászati támogatások, a mezőgazdaság és a vitarendezési reform,

– tekintettel a halászati támogatásokról szóló WTO-megállapodás 2025. szeptember 15-i hatálybalépésére, amely arra kötelezi a tagokat, hogy csökkentsék a tengeri halállományok kimerüléséhez hozzájáruló legkárosabb támogatásokra fordított több milliárd dollárnyi éves kiadást,

– tekintettel az ENSZ fenntartható fejlődési céljaira,

– tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött, 2016. november óta hatályos Párizsi Megállapodásra,

– tekintettel „A kereskedelempolitika felülvizsgálata – Nyitott, fenntartható és határozott kereskedelempolitika” című, 2021. február 18-i bizottsági közleményre és annak „A WTO megreformálása: egy fenntartható és hatékony multilaterális kereskedelmi rendszer felé” című mellékletére (COM(2021)0066),

– tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (2) bekezdésére,

– tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság állásfoglalási indítványára,

A. mivel a WTO-t azért hozták létre, hogy előmozdítsa az áruk és szolgáltatások kereskedelmének liberalizációját, megerősítse a multilateralizmust, és előmozdítsa a tisztességes, nyitott, inkluzív, szabályokon alapuló és megkülönböztetésmentes multilaterális kereskedelmi rendszert az áruk és szolgáltatások cseréjének megkönnyítése, foglalkoztatási, növekedési és jóléti lehetőségek biztosítása, valamint az emberek jólétének javítása érdekében szerte a világon; mivel az EU kereskedelempolitikájának általános célja, hogy hozzájáruljon a világkereskedelem harmonikus fejlődéséhez, a nemzetközi kereskedelemre és a közvetlen külföldi tőkebefektetésekre vonatkozó korlátozások fokozatos megszüntetéséhez, valamint a vám- és egyéb akadályok csökkentéséhez; mivel a WTO elsődleges megbízatása a piacra jutás, a kiszámíthatóság és a jogbiztonság biztosítása a nemzetközi kereskedelemben, és nem válhat az alapvető kereskedelmi funkcióin túlmutató általános politikai fórummá; mivel a kereskedelem létfontosságú és kulcsfontosságú eszköz a fenntartható növekedés előmozdítására és az életszínvonal javítására irányuló erőfeszítések támogatásához és kiegészítéséhez, a fenntartható fejlődés célkitűzésével összhangban biztosítva a teljes és jobb minőségű foglalkoztatottságot és a jelentős és folyamatosan növekvő reáljövedelmet;

B. mivel a multilaterális kereskedelmi rendszer komoly politikai és intézményi kihívásokkal néz szembe; mivel ezek a kihívások nemcsak az intézményi hiányosságokból erednek, hanem az egyoldalú és protekcionista intézkedések – többek között az exportkorlátozások, a diszkriminatív támogatások és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok – elterjedéséből is, amelyek aláássák a bizalmat, széttagolják a globális értékláncokat, és káros hatással vannak a világgazdaságra és a jólétre; mivel a globális kereskedelem jelenlegi zavarai világszerte hatalmas bizonytalanságot és gazdasági költségeket okoznak, ami egyértelműen bizonyítja, hogy a kiszámítható, stabil és tisztességes szabályok elengedhetetlenek a kereskedelem virágzásához;

C. mivel a multilaterális kereskedelmi rendszer továbbra is nagyon élő és aktív, és a globális kereskedelem 72 %-a még ma is a legnagyobb kedvezményben részesített nemzetre (MFN) vonatkozó szabályok szerint zajlik; mivel ez azt mutatja, hogy a WTO továbbra is létfontosságú keretet biztosít a globális kereskedelem kiszámíthatóságához és stabilitásához, és hogy alapelveinek és szabályainak védelme továbbra is alapvető fontosságú;

D. mivel a fejlődő országokkal való együttműködés és az ezen országokkal kapcsolatos szerepvállalás elengedhetetlen a szabályokon alapuló multilaterális rend fenntartásához; mivel ennek az együttműködésnek a kölcsönös tiszteleten és a nemzetközi együttműködés előmozdítása iránti valódi elkötelezettségen kell alapulnia;

E. mivel az elmúlt 30 évben átalakult a globális kereskedelmi környezet, többek között a G20-ak kulcsfontosságú országainak gazdasági fejlődése és a globális kereskedelemben betöltött relatív súlyuk változása, valamint a megnövekedett és sokszínű WTO-tagság révén; mivel a WTO nehezen alkalmazkodott az új gazdasági és kereskedelmi helyzethez, és ezért széles tagsága és az érdekek sokfélesége miatt nem tudott ambiciózus menetrendet megvalósítani; mivel komoly nyomás nehezedik a globális kereskedelmi rendszerre, ami az Egyesült Államok kereskedelempolitikájának növekvő protekcionizmusából, valamint Kína nem piaci politikáiból és gyakorlataiból ered, amelyek kapacitásfelesleget és piaci torzulásokat hoznak létre a rendszerben;

F. mivel a WTO egyedülálló multilaterális szervezet abban az értelemben, hogy minden egyes tag egyenrangú félként vesz részt benne, kötelező erejű kereskedelmi szabályokat hoz létre és alkalmaz tagjai között, és jogilag kötelező erejű vitarendezési mechanizmuson alapul; mivel egy jól működő, szabályokon alapuló multilaterális kereskedelmi rendszer elengedhetetlen az európai gazdaság versenyképességének megőrzéséhez, az ellátási lánc rezilienciájának megerősítéséhez és általában az EU stratégiai rezilienciájának támogatásához;

G. mivel a WTO jelenlegi támogatási szabályait nem igazították hozzá a globális kereskedelem változó körülményeihez; mivel az elavult szabályok nem tudták korlátozni a torzító állami beavatkozásokat; mivel a tisztességes verseny és az iparpolitikákból eredő tovagyűrűző hatások korlátozása kulcsfontosságú előfeltétele a fejlődő országok iparosítási célkitűzései elérésének;

H. mivel a WTO-t hozzá kell igazítani ezekhez az új realitásokhoz, és korszerűsíteni kell, hogy megfeleljen a 21. század kihívásainak, és kezelje a zöld és digitális átállással kapcsolatos új kihívásokat;

I. mivel az ENSZ 2023. évi kereskedelmi és fejlesztési jelentése[5] kimutatta, hogy az e-kereskedelmi moratórium ellenzőinek érveivel ellentétben a digitális gazdaság adóztatásából származó bevétel korlátozott lenne, és alááshatná a versenyképességet és a kereskedelmet;

J. mivel a 12. miniszteri konferencián elfogadott és 2025 szeptemberében hatályba lépett, a halászati támogatásokról szóló WTO-megállapodás az első olyan többoldalú kereskedelmi megállapodás, amelynek középpontjában a környezeti fenntarthatóság áll, és amely kötelező erejű globális szabályokat állapít meg annak érdekében, hogy segítsen visszaszorítani a kormányok által a halászati ágazatnak nyújtott, a becslések szerint évi 22 milliárd USD összegű káros támogatásokat, amint azt a 14.6. fenntartható fejlődési cél előírja;

K. mivel az élelmezésbiztonság továbbra is kihívást jelent, mivel 2022-ben 258 millió embert soroltak be válságban lévőként vagy az élelmiszer-ellátás akut bizonytalanságának súlyosabb szakaszaiban lévőként, szemben a 2021. évi 193 millióval; mivel a WTO uruguayi fordulóján elfogadott mezőgazdasági megállapodás kifejezetten elismeri azt, hogy a folyamatban lévő tárgyalások során figyelembe kell venni az élelmezésbiztonságot; mivel a kereskedelem javíthatja az élelmiszerek elérhetőségét azokban a régiókban, ahol azok korlátozottan állnak rendelkezésre, és hozzájárulhat az élelmiszerekhez való gazdasági hozzáférés javításához is azáltal, hogy munkalehetőségeket teremt, és növeli a jövedelmeket;

L. mivel 2019. december 11. óta nem működik a WTO Fellebbezési Testülete, aminek következtében a vitarendezésben holtpontra jutott a működőképes, független és pártatlan fellebbviteli szakasz; mivel a 13. miniszteri konferencia óta a vitarendezés reformjáról folytatott, segítő által vezetett vita még nem hozott kielégítő eredményt;

---

[5] Az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciája, „Indirect taxation of e-commerce and digital trade – Implications for developing countries” (Az e-kereskedelem és a digitális kereskedelem közvetett adóztatása – A fejlődő országokra gyakorolt hatások), 2025.

M. mivel az Európai Parlament az Interparlamentáris Unióval együtt a WTO-ról szóló parlamenti konferencia révén több mint 20 éve döntő szerepet játszik a WTO parlamenti dimenziójának kialakításában;

N. mivel a WTO 2025. szeptember 17–18-án tartott nyilvános fórumán az azt összehívók aktívan ösztönözték a magánszektor fokozott és strukturált szerepvállalását, elismerve annak alapvető szerepét a nyitott, kiszámítható és inkluzív multilaterális kereskedelmi rendszer támogatásában;

O. mivel a WTO 14. miniszteri konferenciájára (M14) a kameruni Yaoundéban kerül sor 2026. március 26–29. között;

1. megismétli, hogy teljes mértékben elkötelezett a multilateralizmus maradandó értéke mellett, és hangsúlyozza, hogy a kereskedelem szabályozásához elengedhetetlen egy korszerűsített multilaterális rendszer; felszólít egy mindenki javát szolgáló, nyitott és tisztességes, szabályokon alapuló kereskedelmen alapuló kereskedelmi menetrend kidolgozására, amely hozzájárul a fenntartható gazdasági fejlődéshez, ezáltal erősítve a békét és a biztonságot; hangsúlyozza, hogy a WTO-nak elő kell mozdítania a szociális és környezetvédelmi jogok megvalósítását, beleértve a fenntartható fejlődési célokat, és biztosítania kell, hogy a multilaterálisan elfogadott és harmonizált szabályokat mindenki alkalmazza;

2. sürgeti a WTO valamennyi tagját, hogy kötelezzék el magukat a 14. miniszteri konferencia sikeres kimenetele mellett, tekintettel a multilaterális kereskedelmi rendszert fenyegető egzisztenciális veszélyre; úgy véli, hogy a 14. miniszteri konferenciának kiindulópontként kell szolgálnia a WTO fejlesztéséhez és korszerűsítéséhez annak biztosítása érdekében, hogy szerepet játszhasson a 21. század kihívásainak kezelésében; felhívja a WTO-t, hogy a jelenlegi kétéves ciklus helyett mozduljon el az éves miniszteri konferenciák összehívása felé a politikai irányítás, az elszámoltathatóság és a WTO azon képességének megerősítése érdekében, hogy időben reagáljon a globális kereskedelmi kihívásokra;

A WTO korszerűsítése

3. felhívja a WTO-tagokat, hogy fogadjanak el átfogó csomagot, amely felülvizsgálja a WTO nyomonkövetési, tárgyalási, tanácskozási és vitarendezési funkcióit; teljes mértékben támogatja a WTO korszerűsítésének segítő által vezetett folyamatát és az átfogó modernizációról szóló 14. miniszteri konferencia menetrendjét, és egyetért a segítő által javasolt három irányvonallal, úgymint: kormányzás, méltányosság (egyenlő versenyfeltételek és kiegyensúlyozott kereskedelem) és „korunk problémái”; kéri, hogy a 14. miniszteri konferencián fogadjanak el egyértelmű

reformütemtervet annak biztosítása érdekében, hogy a 15. miniszteri konferencián meg lehessen állapodni a modernizációról;

4. hangsúlyozza, hogy a kiszámíthatóság továbbra is a multilaterális kereskedelmi rendszer sarokköve, és hogy a WTO alapvető szabályai – többek között a vámérték-megállapítás, egészségügyi és növényegészségügyi intézkedések, a kereskedelem technikai akadályai, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítése és a szellemi tulajdon tekintetében – továbbra is alapvető jogbiztonságot nyújtanak a kormányok és a vállalkozások számára világszerte;

5. úgy véli, hogy az a gyakorlat, hogy a WTO 166 tagja közötti döntéshozatal során a konszenzust az egyhangúsággal azonosítják, hozzájárult a működés megbénulásához; kitart amellett, hogy a WTO-nak tanulnia kell más nemzetközi szervezetektől, és különböző megközelítéseket kell bevezetnie a döntéshozatal vonatkozásában, valamint konstruktív párbeszédet kell folytatnia a konszenzus gyakorlatáról, és meg kell különböztetnie azt az egyhangúságtól; hangsúlyozza, hogy a WTO-nak fel kell tárnia a hatékonyabb és rugalmasabb döntéshozatal lehetőségeit, beleértve a „felelős konszenzus” koncepciójának végrehajtását is, amelynek értelmében a tagokat arra ösztönöznék, hogy csak szükség esetén gyakoroljanak vétójogot, és egyértelmű indokolást adjanak, ezáltal előmozdítva az elszámoltathatóságot és a konstruktív részvételt; hangsúlyozza továbbá, hogy a WTO-nak meg kell vizsgálnia egy olyan irányító vagy végrehajtó szerv létrehozásának lehetőségét is, amely a Nemzetközi Valutaalap és a Világbank igazgatótanácsaihoz hasonlóan konkrét szerepet tölt be a menetrend meghatározásában vagy a felügyeleti feladatokban;

6. ösztönzi a többoldalú megállapodásokról szóló tárgyalások folytatását, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy meg kell könnyíteni a plurilaterális megállapodások multilaterális szerkezetbe való integrálását annak érdekében, hogy előrelépés történjen azokon a területeken, amelyek még nem elég kidolgozottak a teljes tagság számára; hangsúlyozza, hogy a nyílt plurilaterális kezdeményezéseknek lehetővé kell tenniük az arra hajlandó tagok számára, hogy továbblépjenek; megismétli ezért a WTO tagjaihoz intézett felhívását, hogy gondolkodjanak el egy olyan új rendszer kialakításáról, amelyben egyetlen tag vagy a nem részt vevő tagok egy csoportja sem akadályozhatja meg a plurilaterális kezdeményezéssel kapcsolatos szorosabb együttműködést, különösen akkor, ha az MFN-alapú, és így annak előnyei a tagság egészére vonatkoznak, és ennek alapján hozzanak létre egy egyszerű mechanizmust, amely lehetővé teszi, hogy az így létrejövő megállapodásokat beépítsék a WTO szerkezetébe;

7. sajnálatát fejezi ki a protekcionista kereskedelempolitikák világszerte tapasztalható növekedése és az Egyesült Államok azon döntése miatt, hogy további vámokat vet ki a kereskedelmi partnerektől – többek

között az EU-ból – származó behozatalra, indokolatlanul szakítva a legnagyobb kedvezményes elbánás (MFN) elvével; felhívja az Egyesült Államokat, hogy konstruktívan működjön együtt a WTO tagjaival a multilaterális kereskedelmi rendszer megerősítésében ahelyett, hogy aláásná azt, ezáltal globális vezető szerepet tanúsítva, és hogy a 14. miniszteri konferencián konkrét eredményeket érjen el; üdvözli, hogy az Egyesült Államok nagykövetet rendelt a WTO-hoz;

8. megerősíti, hogy az MFN elve a multilaterális kereskedelmi rendszer egyik sarokköve; hangsúlyozza a nemzetközi kereskedelem terén a megkülönböztetésmentesség, a kiszámíthatóság és a méltányosság biztosításában betöltött központi szerepét; hangsúlyozza, hogy a WTO bármilyen korszerűsítésnek a rendszer megváltoztatásával kell történnie, nem pedig annak figyelmen kívül hagyásával;

9. elismeri India azon törekvését, hogy foglalkozzon az élelmezésbiztonsági célú állami készletezés régóta fennálló kérdésével, ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy India nem igazodik az EU álláspontjához az e-kereskedelmi moratórium, a halászati támogatásokról szóló tárgyalások és a plurilaterális tárgyalások általános előrehaladása tekintetében; felszólítja Indiát, hogy tegye lehetővé a WTO többi tagja számára az előrelépést mindezen kérdésekben; elítéli, hogy India ellenezte a WTO megbízatásának az éghajlattal, a foglalkoztatással és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos új kérdésekre való kiterjesztését is; felhívja a Bizottságot, hogy a közelmúltban megkötött EU–India kereskedelmi megállapodásban is foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel;

10. tudomásul veszi Kína azon döntését, hogy a jövőbeli WTO-megállapodásokban lemond a WTO különleges és megkülönböztetett elbánásra vonatkozó kedvezményeiről, amint azt más nagy fejlődő országok már megtették; felhívja Kínát annak biztosítására, hogy ez a kötelezettségvállalás visszamenőlegesen tükröződjön a jelenlegi WTO-megállapodások végrehajtásában is;

11. emlékeztet arra, hogy az állami tulajdonú vállalatok, a nem átlátható támogatások és az állami irányítású iparpolitikák Kína általi széles körű alkalmazása továbbra is jelentős kapacitásfelesleget és torzulásokat okoz a globális kereskedelemben; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Kína fegyverként használja a kereskedelmet és a függőségeket, valamint exportellenőrzési rendszerét, amely nem tartalmaz a kettős felhasználásra vonatkozó indokolást; felhívja Kínát, hogy a WTO-ban vállalt kötelezettségeit hozza összhangba gazdasági súlyával, és törekedjen az egyenlő versenyfeltételek megteremtésére, e problémák kezelésére és a WTO korszerűsítésének előmozdítására;

12. hangsúlyozza, hogy szorosabban együtt kell működniük egymással azoknak a hasonlóan gondolkodó partnereknek, amelyek

elkötelezettek a szabályokon alapuló multilaterális kereskedelmi rend fenntartása és megerősítése mellett, amelynek középpontjában a WTO áll; kitart amellett, hogy ebben a kihívásokkal teli környezetben az EU-nak továbbra is elkötelezettnek kell maradnia amellett, hogy megbízható partner legyen, és támogassa a szabályokon alapuló kereskedelmet;

13. felhívja a WTO-tagokat, hogy állítsák vissza a teljes mértékben működőképes, független, kötelező erejű és kétszintű vitarendezési rendszert, amely a kiszámíthatóság nélkülözhetetlen pillére, biztosítva, hogy a szabályok érvényesítése egyoldalú fellépés helyett jogérvényesítés útján történjen, függetlenül a tagok gazdasági méretétől vagy erejétől;

14. üdvözli, hogy 58 WTO-tag (amelyek a világkereskedelem közel 60 %-át fedik le) ideiglenes intézkedésként csatlakozott a fellebbezés esetén választottbírósági eljárás alkalmazásáról rendelkező, többoldalú átmeneti megállapodáshoz (MPIA), amíg a WTO vitarendezési rendszere újra teljes mértékben működőképes nem lesz; felhívja a többi tagot, hogy csatlakozzanak az MPIA-hoz annak érdekében, hogy bizonyítsák a tisztességes és működőképes vitarendezési rendszer iránti elkötelezettségüket; hangsúlyozza, hogy az MPIA ideiglenes és önkéntes megoldás, és nem válhat az összes WTO-tagra alkalmazandó multilaterális fellebbezési mechanizmus állandó helyettesítőjévé;

Egyenlő versenyfeltételek

15. kitart amellett, hogy a méltányosság a tartós és hiteles rendszer alapja; megjegyzi, hogy a jelenlegi torzító hatású állami beavatkozások, többek között a nagymértékű ipari támogatások és a nem piaci gyakorlatok, amelyek a tagok közötti feszültségekhez és költséges támogatási versenyhez vezettek, megmutatták, hogy a jelenlegi támogatási szabályokat nem igazították hozzá a globális kereskedelem változó körülményeihez; kitart amellett, hogy az ipari támogatásokra és az állami beavatkozásokra vonatkozó WTO-szabályok reformjának három egymást kiegészítő pilléren kell alapulnia: fokozott átláthatósági és bejelentési követelmények, szigorúbb és egyértelműbb szabályok, valamint hatékonyabb jogorvoslati lehetőségek a negatív tovagyűrűző hatások és a kapacitásfelesleg kezelésére; kéri, hogy ezeket a témákat a WTO korszerűsítésének központi részeként kezeljék, más korszerűsítési témákkal azonos módon; támogatja az informális tanácskozások folyamatát mint a WTO-tagok közötti közös egyetértés növelésének és a szabályalkotás előkészítésének eszközét;

16. hangsúlyozza, hogy a WTO szabályainak és a jövőbeli eljárásainak összeegyeztethetőnek kell lenniük a Párizsi Megállapodás és más vonatkozó többoldalú környezetvédelmi megállapodások célkitűzéseivel, és támogatniuk kell a klímasemleges gazdaságokra

való átállást, valamint hatékonyan kell kezelniük az olyan negatív tovagyűrűző hatásokat, mint a kapacitásfelesleg és a karbonintenzív ellátási láncok, elkerülve ugyanakkor az indokolatlan kereskedelmi korlátozásokat;

Fejlesztési dimenzió

17. üdvözli a halászati támogatásokról szóló első megállapodás 2025. szeptemberi hatálybalépését; hangsúlyozza, hogy rendkívül fontos azokra a halászati támogatásokra vonatkozó szabályokról is mielőbb megállapodásra jutni, amelyek hozzájárulnak a kapacitásfelesleghez és a túlhalászáshoz, és amelyek az összes halászati támogatás több mint felét teszik ki, hogy elkerülhető legyen a tengeri biológiai erőforrások kimerülése, és lehetővé váljon azok fenntartható kezelése, tiszteletben tartva ugyanakkor az SDG 14.6 célkitűzésnek megfelelő különleges és megkülönböztetett elbánás szükségességét;

18. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni és általánosan érvényesíteni kell a WTO fejlesztési dimenzióját, többek között a WTO modernizációs folyamata révén, elismerve a fejlődő országok gazdasági helyzetének sokféleségét, és elkerülve a különleges és megkülönböztetett bánásmód egységes alkalmazását, továbbá a különleges és megkülönböztetett bánásmódra vonatkozó rendelkezéseket részletesebbé, valamint még inkább tényeken és szükségleteken alapulóvá téve és rendszeres felülvizsgálatnak vetve alá, beleértve az egyértelmű átsorolási mechanizmusokat is, annak érdekében, hogy azok jobban megfeleljenek a fejlődő országok, köztük a legkevésbé fejlett országok igényeinek; hangsúlyozza továbbá, hogy a tagok fejlettségi helyzettel kapcsolatos önértékelése nem maradhat a különleges és megkülönböztetett bánásmód egyetlen kritériuma, és objektív, átlátható és rendszeresen felülvizsgált kritériumokat szorgalmaz, ugyanakkor megfelelő rugalmasságot biztosít a legszegényebb és legkiszolgáltatottabb országok számára;

19. üdvözli a fejlesztési célú beruházáskönnyítési megállapodásról szóló tárgyalások lezárását, amelynek célja, hogy méltányosabb, átláthatóbb, hatékonyabb és kiszámíthatóbb környezetet teremtsen a határokon átnyúló beruházások és a fejlődő országok globális beruházási folyamatokban való részvételének megkönnyítése érdekében; üdvözli a (166-ból) 128 tag – köztük 91 fejlődő gazdaság (ebből 27 legkevésbé fejlett ország) – támogatását, és sürgeti a többi tagot, hogy szüntessék meg ellenkezésüket, és építsék be ezt a megállapodást a WTO szabálykönyvébe a „4. melléklet: Plurilaterális kereskedelmi megállapodások” alatt;

20. hangsúlyozza, hogy előrelépésre van szükség a mezőgazdasági tárgyalások terén annak érdekében, hogy hiteles eredmények szülessenek olyan kérdésekben, mint az élelmezésbiztonsági célú, állami élelmiszerkészlet-tartalékolás, a hazai támogatás, a piacra

jutás, a gyapot, az exportkorlátozások és az exportverseny, valamint a mezőgazdasági ágazatnak a jelenlegi – többek között a vidéki megélhetéssel és a környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos – kihívásokra való felkészítése érdekében; hangsúlyozza, hogy a tárgyalásoknak nemcsak a kereskedelmet torzító belföldi támogatás csökkentésére kell összpontosítaniuk, hanem a vonatkozó globális kihívásoknak – többek között az élelmezésbiztonságnak és a fenntarthatóságnak – a mezőgazdasági tárgyalásokba való integrálására is;

Digitális dimenzió

21. felhívja a WTO-tagokat, hogy a 14. miniszteri konferencián újítsák meg az elektronikus kereskedelemre vonatkozó munkaprogramot és az elektronikus továbbításra vonatkozó vámmoratóriumot; úgy véli, hogy az elektronikus továbbításra vonatkozó vámok kivetésének mellőzésére vonatkozó tartós megoldás megtalálása kulcsfontosságú a vállalkozások számára világszerte, beleértve a fejlődő országokban működő vállalkozásokat is;

22. felhívja a WTO-tagokat, hogy prioritásként támogassák az elektronikus kereskedelemről szóló megállapodásnak a WTO keretébe való beépítését; rámutat arra, hogy a megállapodás meghatározza a digitális kereskedelemre vonatkozó első globális szabályokat, tisztességes, kiszámítható és átlátható keretet hozva létre, amely a határokon átnyúló ügyletek megkönnyítése, az akadályok csökkentése, valamint az innováció és a bizalom előmozdítása révén a fogyasztók és a vállalkozások javát szolgálja; hangsúlyozza, hogy a megállapodás célja, hogy a fejlődő országok és a legkevésbé fejlett országok, valamint a fejlett gazdaságok javát egyaránt szolgálja; üdvözli a megállapodás kapacitásépítési kezdeményezéseit és programjait, amelyek támogatják a fejlődő és legkevésbé fejlett országok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy kihasználják a digitális kereskedelem által kínált lehetőségeket; ismételten hangsúlyozza a megállapodás jelentőségét a mikro-, kis- és középvállalkozások támogatása szempontjából; támogatja a társszervezők arra irányuló erőfeszítéseit, hogy elérjék a megállapodás gyors végrehajtását;

23. kiemeli a mesterségesintelligencia (MI) rendszerek (MI) növekvő jelentőségét a nemzetközi kereskedelemben; ezzel összefüggésben fokozott nemzetközi együttműködésre szólít fel a mesterséges intelligenciára vonatkozó szabályozások és politikák terén, tiszteletben tartva ugyanakkor a WTO-tagok szabályozáshoz való jogát; hangsúlyozza, hogy a WTO-nak érdemben hozzá kell járulnia a kereskedelem szilárd, biztonságos, inkluzív és megbízható mesterségesintelligencia-irányítási keretének kidolgozásához, többek között egy mesterséges intelligenciával foglalkozó külön WTO-munkacsoport létrehozása révén, hogy megkönnyítse a tagok közötti párbeszédet, tudásmegosztást és együttműködést a mesterséges

intelligenciára vonatkozó szabályozásokkal és szakpolitikákkal kapcsolatban;

A Parlament bevonása

24. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy a Parlament továbbra is szorosan bekapcsolódhasson a 14. miniszteri konferencia előkészítésébe, és késlekedés nélkül tájékoztatást kapjon és konzultáljanak vele a 14. miniszteri konferencia folyamán;

25. felhívja a WTO tagjait, hogy biztosítsák a demokratikus legitimitást és átláthatóságot a WTO parlamenti dimenziójának és a WTO-ról szóló parlamenti konferencia megerősítése révén; üdvözli az Európai Parlament és az Interparlamentáris Unió közös parlamenti konferenciájának WTO-val kapcsolatos fontos munkáját; kiemeli annak szükségességét, hogy a parlamenti képviselők számára biztosítva legyen a jobb betekintés minden kereskedelmi tárgyalásba, valamint az, hogy részt vegyenek a WTO határozatainak kidolgozásában és végrehajtásában; arra bátorítja a vezetőket, hogy támogassák a kereskedelemmel kapcsolatos új narratívát, amelyben a kereskedelmet a fenntarthatóság, a biztonság és a befogadás elérését elősegítő, nem pedig akadályozó tényezőnek tekintik;

26. felhívja a WTO tagjait, hogy fokozzák a párbeszédet valamennyi érdekelt féllel, köztük a civil társadalommal, a vállalkozásokkal és a szakszervezetekkel, és fokozzák az együttműködést más nemzetközi szervezetekkel, például a Nemzetközi Kereskedelmi Kamarával, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel és tágabb értelemben az ENSZ rendszerével; elvárja, hogy a vezetők minden szinten többet kommunikáljanak a szabályokon alapuló kereskedelem előnyeiről;

°

° °

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Kereskedelmi Világszervezet főigazgatójának és az Interparlamentáris Unió főtitkárának.